

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobkyně: V. S.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 Az 19/2004, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2004 č. j. OAM-62/VL-07-03-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 6. 2004 č. j. 61 Az 19/2004 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 6. 2004 č. j. 61 Az 19/2004 - 24 zamítl žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2004 č. j. OAM-62/VL-07-03-2004, kterým byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně včas kasační stížnost, ve které požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že krajský soud zaslal žalobkyni na jí uvedenou adresu formulář „vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“ a vyzval ji, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný zaslala soudu zpět ve stanovené lhůtě 10 dnů. Uvedená zásilka byla žalobkyni doručena ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád, v platném znění (dále jen “o. s. ř.”) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.”) dne 29. 7. 2004. Žalobkyně na ni ve stanovené lhůtě ani později žádným způsobem nereagovala.

Dne 20. 9. 2004 krajský soud usnesením č. j. 61 Az 19/2004 - 40 rozhodl, že návrh žalobkyně na ustavení zástupce z řad advokátů se zamítá, neboť žalobkyně neprokázala věrohodně skutečnost, zda jsou u ní předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Zároveň krajský soud žalobkyni vyzval, aby si ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení zvolila pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Citované usnesení bylo žalobkyni doručeno ve smyslu § 46 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 4. 10. 2004, žalobkyně však nadále zůstala ve věci nečinná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a byla podána včas (§ 129 odst. 3 poslední věta s. ř. s.), ale žalobkyně nebyla zastoupena advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení za podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné. Krajský soud žalobkyni vyzval ke zvolení zástupce z řad advokátů, což ona neučinila. Nedoložení plné moci k zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, tento se však ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat.

Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu